

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนมกราคม 2566

☎ 62-21 29328214-5

📷 oaa_jakarta

🌐 www.opsmoac.go.th/jakarta-home

📍 Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
1. ราคาขายพาราตกต่ำอย่างต่อเนื่อง	1
2. ประธานาธิบดีเปิดเขื่อนแห่งใหม่ของจังหวัดนุซาเตงการาตะวันตก หวังเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร	2
3. การส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียปี 2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.66	3
4. การนำเข้าน้ำตาลปี 2566 ของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	4
5. อินโดนีเซียอนุญาตนำเข้าข้าวจากต่างประเทศกว่า 9,000 ตัน	5
6. ภาคประมงสร้างรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี (PNBP) กว่า 1.2 ล้านล้านรูเปียห์	6
7. รัฐบาลกาลีมันตันได้เร่งดำเนินการฟื้นฟูพายุพาราธรรมชาติ	7
8. ความผาสุกของเกษตรกรในปี 2565 เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะเกษตรกรพืชสวน	8
9. กระทรวงเกษตรสนับสนุนต้นกล้ากาแฟแก่สถาบันการศึกษาในจังหวัดบังกาลีตุง จำนวน 10,713 ต้น	9
10. หน่วยงาน BULOG อุดหนุนข้าวชาวนาผ่านแผนการทางการค้า (Commercial Scheme)	10
11. เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทั่วประเทศขาดทุนกว่า 3.2 ล้านล้านรูเปียห์	11
12. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสนับสนุนการทำเกษตรแบบบูรณาการในโบกอร์	12
13. ผลิตภัณฑ์ใหม่จากชาวตะวันออกเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นที่นิยมอย่างมาก	13
14. อินโดนีเซียรับจดทะเบียน GI ข้าวไทย 2 รายการ เร่งดันส่งออก	14
15. โครงการไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	15
16. สำนักงานเกษตรและอาหารจังหวัดปาปัวตะวันตกสงสัยตรวจพบโรคคหิวหิวแอฟริกันในสุกร	16
17. กระทรวงเกษตรเร่งปรับปรุงสภาพดินให้พร้อมสำหรับทำเกษตรอินทรีย์ทั่วประเทศ	17
18. กระทรวงเกษตรส่งเสริมเกษตรกรโกนาเว ชูลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ ปลูกข้าวฟ่างเพิ่มขึ้น	18
19. กรมพืชสวนจัดการประชุมใหญ่ เพื่อวางแผนปฏิบัติการในการรักษาปริมาณหอมแดงและพริก	19

ราคายางพาราตกต่ำอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานการค้าจังหวัดสุมาตราใต้และสมาคมยางพาราจังหวัดสุมาตราใต้ (Gapkindo) ได้เปิดเผยราคายางแห้งระดับ 100% ในวันจันทร์ที่ 2 มกราคม 2566 อยู่ที่ 20,013 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ลดลง 21 รูเปียห์เมื่อเทียบกับราคาเมื่อสุดสัปดาห์ที่ผ่านมา (วันศุกร์ที่ 30 ธันวาคม 2566) ซึ่งมีราคาอยู่ที่ 20,034 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ราคายางในเกาะสุมาตราใต้มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเป็นผลมาจากการแข็งค่าของเงินรูเปียห์ ดังนั้นแม้ว่าราคายางอาจจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ราคายางในตลาดโลกโดยรวมยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง

สำหรับราคายางคุณภาพอื่นตั้งแต่ 40-90% ราคาของยางแห้งระดับ 90% มีราคา 18,011 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ราคายางแห้งระดับ 80% มีราคา 16,010 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ราคายางแห้งระดับ 70% ราคาอยู่ที่ 14,009 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ราคายางแห้งระดับ 60% ราคา 12,007 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ราคายางแห้งระดับ 50% ราคา 10,006 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม และราคายางแห้งระดับ 40% ราคา 8,005 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคายางในตลาดต่างประเทศโดยรวมนั้นมี 6 ปัจจัยหลัก ได้แก่ 1) ปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินภูมิภาคเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ 2) ปัจจัยการอ่อนตัวลงของเงินดอลลาร์สหรัฐ และอัตราแลกเปลี่ยนของเงินสกุลอื่น 3) ผู้ประกอบการเริ่มหันมาใช้ยางสังเคราะห์ที่เป็นคู่แข่งของยางธรรมชาติ 4) อุปสงค์และอุปทานยางในตลาดระหว่างประเทศ 5) การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์และยางล้อ และ 6) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและโรคและแมลงศัตรูพืช ที่ส่งผลกระทบต่อราคายางในอินโดนีเซียและทั่วโลก

แหล่งที่มา : : Tribun News ฉบับวันที่ 2 มกราคม 2566

ประธานาธิบดีเปิดเขื่อนแห่งใหม่ของจังหวัดนุซาเตงการาตะวันออก หวังเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2565 นายโจโก วีโดโด ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธานในพิธีเปิดเขื่อนแห่งใหม่ที่มีชื่อว่า “เขื่อนเบดงันซีลา” ตั้งอยู่ในอำเภอซุมบาวา จังหวัดนุซาเตงการาตะวันออก บนพื้นที่ประมาณ 126 เฮกตาร์ ใช้งบประมาณในการสร้างจำนวน 1.7 ล้านล้านรูเปียห์ (3,777 ล้านบาท) คาดว่าเขื่อนแห่งนี้จะสามารถเป็นแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนนาข้าวของเกษตรกรจำนวน 3,500 ฝืน ซึ่งรัฐบาลหวังว่าจะสามารถอำนวยความสะดวกและแก้ปัญหาเรื่องน้ำให้แก่เกษตรกรในพื้นที่ ช่วยให้เก็บเกี่ยวได้เพิ่มขึ้นเป็น 2-3 ครั้งต่อปี จากเดิมที่เก็บเกี่ยวได้เพียงปีละ 1 ครั้ง เป็นการเพิ่มปริมาณผลผลิตทางการเกษตรและรายได้ให้แก่เกษตรกรได้มากยิ่งขึ้น

แหล่งที่มา : : Kompas ฉบับวันที่ 1 มกราคม 2566

การส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซีย ปี 2565 เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.66

ปี 2565 ถือเป็นการพิสูจน์การทำงานอย่างจริงจังของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เป็นปีแห่งการเร่งฟื้นฟูและเดินหน้าอย่างรวดเร็ว หลังจากเกิดสถานการณ์โควิด 2562 โดยข้อมูลการส่งออกสินค้าประมงในช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2565 มูลค่ารวมประมาณ 5.71 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 10.66% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าสินค้าประมงในช่วงเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2565 มีมูลค่าเพียง 0.64 พันล้านเหรียญสหรัฐ

สินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซีย ได้แก่ กุ้ง มูลค่า 1,997.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปลาทูน่า-ทูน่าหางแข็ง มูลค่า 865.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปลาหมึก มูลค่า 657.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาหร่ายทะเล มูลค่า 554.96 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และปูม้า-ปูทะเล มูลค่า 450.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา มูลค่า 2.15 พันล้านเหรียญสหรัฐ (37.63%) จีน 1.02 พันล้านเหรียญสหรัฐ (17.90%) ญี่ปุ่น 678.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (11.89%) อาเซียน 651.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (11.42%) และสหภาพยุโรป 27 ประเทศ มูลค่ารวมประมาณ 357.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6.26%)

การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและภูมิรัฐศาสตร์โลก รวมถึงเหตุการณ์สำคัญต่างๆ อาทิ สงครามรัสเซีย-ยูเครน ส่งผลกระทบต่อทางการส่งออกสินค้าประมงของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตามรัฐบาลยังคงรักษาส่วนแบ่งการตลาดในประเทศปลายทางหลักในการส่งออก และยังเริ่มสำรวจตลาดเป้าหมายใหม่ในตะวันออกกลาง เช่น การจัดพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ในประเทศซาอุดีอาระเบีย ทั้งนี้ ความสำเร็จของการส่งออกสินค้าประมง คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าประมงจนถึงเดือนธันวาคม 2565 จะมีมูลค่า 6.22 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 8.84% เมื่อเทียบกับปี 2564 ที่ผ่านมานอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออกยังส่งผลดีต่อการลงทุนในภาคทะเลและประมง คาดว่าจะช่วยดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาลงทุนมากกว่า 7.78 ล้านล้านรูเปียห์ เพิ่มขึ้นคิดเป็น 29.71% เมื่อเทียบกับปี 2564

แหล่งที่มา : กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ฉบับวันที่ 2 มกราคม 2566

การนำเข้าน้ำตาลปี 2566 ของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

กระทรวงการค้ารายงานถึงปริมาณความต้องการน้ำตาลภายในประเทศ อยู่ที่ประมาณ 3 ล้านตันต่อปี แต่กำลังการผลิตมีเพียง 2.6 ล้านตันต่อปี ทำให้ในปี 2566 รัฐบาลอินโดนีเซียโดยการตัดสินใจของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (BAPANAS) ต้องนำเข้าน้ำตาลทรายขาวผลึกขาว หรือน้ำตาลสำหรับบริโภค ประมาณ 991,000 ตัน ซึ่งจะดำเนินการนำเข้าโดยกระทรวงรัฐวิสาหกิจ (BUMN) รวมถึงน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) ประมาณ 3.6 ล้านตัน ตามข้อเสนอของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลจะนำเข้าน้ำตาลทั้งหมดรวมกว่า 4.6 ล้านตัน ประกอบด้วยน้ำตาลทรายขาวผลึกขาว (GKP) ประมาณ 991,000 ตัน น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) ประมาณ 3.6 ล้านตัน และน้ำตาลสำหรับความต้องการเฉพาะ ประมาณ 50,000 ตัน

ในขณะเดียวกัน จากข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม (Kemenperin) ความต้องการน้ำตาลของภาคอุตสาหกรรมในอินโดนีเซียปี 2565 อยู่ที่ประมาณ 6.48 ล้านตัน ซึ่งประกอบด้วย น้ำตาลทรายขาวผลึกขาว (GKP) ประมาณ 3.21 ล้านตัน และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (GKR) ประมาณ 3.27 ล้านตัน

แหล่งที่มา : Ekonomi ฉบับวันที่ 3 มกราคม 2566

อินโดนีเซียอนุญาตนำเข้าข้าวจากต่างประเทศกว่า 9,000 ตัน

รัฐบาลอินโดนีเซียอนุญาตให้นำเข้าข้าวจากเมียนมาร์และไทย เพื่อเสริมความสมดุลให้กับข้าวสำรองของรัฐที่บริหารจัดการโดยหน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและกำหนดราคาข้าว (BULOG) สำหรับพื้นที่หมู่เกาะรีเวว โดยการนำเข้าผ่านทางท่าเรือเปลินโดอินโดนีเซีย (Pelindo) เมืองดูไม การขนส่งสินค้าจากประเทศเมียนมาร์ ใช้เรือ Aaiphuong ติดธงสัญชาติเวียดนาม โดยมีนายบาชิรุน หัวหน้าหน่วยงาน BULOG และหัวหน้าสาขาหน่วยงาน BULOG เมืองดูไม ร่วมเป็นสักขีพยานในการนำเข้าดังกล่าว

การนำเข้าข้าวผ่านทางท่าเรือดูไม ดำเนินการครั้งสุดท้ายในปี 2561 โดยรัฐบาลอินโดนีเซียตั้งเป้านำเข้าข้าว 500,000 ตันผ่านจุดนำเข้าต่างๆ โดยผ่านทางท่าเรือดูไม 2 ครั้ง ได้แก่ ข้าวที่นำเข้าจากเมียนมาร์ ปริมาณ 4,800 ตันในวันนี้ และข้าวที่นำเข้าจากประเทศไทยในวันที่ 5 มกราคม 2566 ปริมาณ 5,000 ตัน โดยในช่วงต้นปี 2566 ปริมาณข้าวสำรองข้าวของรัฐที่เรียวลดลงเหลือเพียง 6,000 ตัน ซึ่งปริมาณข้าวสำรองที่มีจำกัดอาจส่งผลกระทบต่อการรักษาเสถียรภาพราคาข้าว ความต้องการข้าวของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น และกรณีการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งนี้ หลังจากนำเข้าข้าวจากประเทศเมียนมาร์และไทย ประมาณ 9,800 ตัน ทำให้ปริมาณข้าวสำรองเพิ่มขึ้นเกิดความความมั่นคงทางอาหาร และเชื่อว่าเพียงพอต่อความต้องการข้าวใน 6 เดือนข้างหน้าอย่างแน่นอน สำหรับความจุของคลังสินค้าหน่วยงาน Bulog เมืองดูไม อยู่ที่ประมาณ 15,000 ตัน สามารถรองรับปริมาณข้าวสำรองที่เหลืออยู่ประมาณ 300 ตัน รวมกับข้าวนำเข้าปริมาณ 9,800 ตันได้

แหล่งที่มา : Riau Pos ฉบับวันที่ 4 มกราคม 2566

ภาคประมงสร้างรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี (PNBP) กว่า 1.2 ล้านล้านบาท

กรมประมง กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงรายงานว่า ในปี 2565 ภาคประมงจับสัตว์น้ำ ก่อให้เกิดกำไรหรือรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีของรัฐ (PNBP) มากถึง 1.26 ล้านล้านบาท (2,800 ล้านบาท) เพิ่มขึ้น ร้อยละ 61 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยเป็นภาคส่วนที่ได้รับรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีของรัฐ (PNBP) มากที่สุด เมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ และในปี 2566 รัฐบาลได้วางเป้าหมายเพิ่มรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีของรัฐ (PNBP) ประมาณ 3.5 ล้านล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 200 ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในนโยบายเก็บภาษีของผลผลิต ที่ได้จากการทำประมง ตั้งแต่ก่อนการผลิตไปจนถึงหลังการผลิต ตลอดจนการดำเนินการตามนโยบายการทำ ประมงที่วัดได้ ที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินการพัฒนาภาคประมงให้แก่ชาวประมงผ่านการลงทุนในโครงการ ต่างๆ ได้แก่ การสร้างหมู่บ้านประมง จำนวน 120 แห่ง ช่วยเหลือถุงยังชีพ (อุปกรณ์การทำประมง) จำนวน 14,632 ชิ้น มอบเรือประมง จำนวน 47 ลำ มอบเครื่องยนต์เรือประมง จำนวน 140 เครื่อง และมอบระบบ ติดตามเรือ (VMA) จำนวน 50 ยูนิต

ในปี 2566 กรมประมงได้วางเป้าหมายที่จะดำเนินโครงการสำคัญ ได้แก่ 1) การปรับดัชนีชี้วัด แลกเปลี่ยนชาวประมงร้อยละ 107 2) การจับสัตว์น้ำ จำนวน 9 ล้านตัน 3) การจำกัดปริมาณสัตว์น้ำที่ สามารถจับได้ในแหล่งน้ำที่เป็นพื้นที่อนุรักษ์ ไม่เกิน 78% 4) การทำประมงที่วัดได้ในเขตเศรษฐกิจ WPPNRI จำนวน 11 เขต และ 5) สร้างรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีของรัฐ (PNBP) จำนวน 3.5 ล้านล้านบาท โดยจะมุ่งเน้น โครงการการทำประมงที่วัดได้ (PIT) และโครงการหมู่บ้านประมงมาจูหรือหมู่บ้านประมงทันสมัย (KALAJU) ปัจจุบัน กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้เตรียมความพร้อมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการสร้างท่าเรือ เตรียมความพร้อมเจ้าหน้าที่ให้มีคุณภาพและพร้อมทำงาน และเตรียมความพร้อม ในด้านเทคโนโลยี ได้แก่ แอปพลิเคชันการทำประมงที่วัดได้ (e-PIT) เพื่ออำนวยความสะดวกรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี ของรัฐ (PNBP) การจัดเก็บภาษีหลังการผลิตสินค้าประมงหรือหลังทำประมง (PHP) ผ่านการประเมินด้วย ตนเอง อย่างไรก็ตาม e-PIT จะเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้ในการดำเนินการตามนโยบายการประมงที่วัดได้โดยรวม หลังจากประกาศใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

แหล่งที่มา : Republika ฉบับวันที่ 5 มกราคม 2566

รัฐบาลกาฬิมันตันใต้เร่งดำเนินการฟื้นฟูยางพาราธรรมชาติ

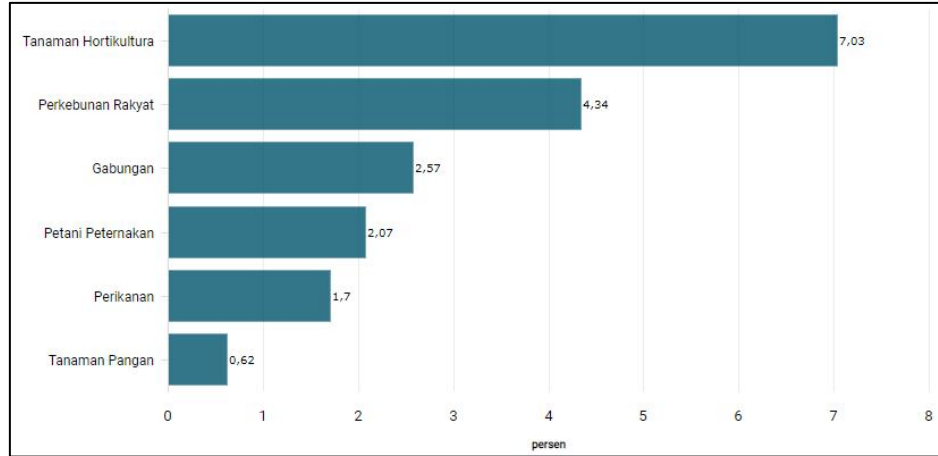

สำนักงานพืชไร่และปศุสัตว์ (Disbunnak) จังหวัดกาฬิมันตันใต้ ร่วมกับรัฐบาลส่วนท้องถิ่นจังหวัดกาฬิมันตันใต้ ดำเนินโครงการฟื้นฟูต้นยางพาราในพื้นที่กว่า 300 เฮกตาร์ในอำเภอบาลังัน อำเภอฮูลูซงัยตือองห์ และอำเภอบันจาร เป็นการเคลื่อนไหวและความพยายามที่จะเพิ่มผลผลิตยางพาราอีกครั้ง ซึ่งที่ผ่านมาผลผลิตยางพารามีปริมาณลดลงทุกปี จากข้อมูลของสำนักงานพืชไร่และปศุสัตว์ (Disbunnak) ปริมาณผลผลิตยางในจังหวัดกาฬิมันตันใต้ ในปี 2565 อยู่ที่ประมาณ 188,102 ตัน ลดลงร้อยละ 0.20 เมื่อเทียบกับปี 2564

แหล่งที่มา : Antara News Kalimantan Selatan ฉบับวันที่ 6 มกราคม 2566

ความผลึกของเกษตรกรในปี 2565 เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะเกษตรกรพืชสวน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) รายงานดัชนีอัตราแลกเปลี่ยนเกษตรกร (NTP) ซึ่งสะท้อนระดับความผลึกของเกษตรกรทั่วประเทศปี 2565 อยู่ที่ระดับ 107.33 เพิ่มขึ้น 2.57% เมื่อเทียบกับปี 2564 และหากพิจารณาตามภาคส่วนย่อยในปี 2565 ระดับความผลึกที่เพิ่มขึ้นสูงสุดอยู่ที่เกษตรกรพืชสวน โดย NTP เพิ่มขึ้น 7.03% (yoy) สู่ระดับ 108.74 ตามด้วย NTP ของเกษตรกรพืชไร่เพิ่มขึ้นเป็น 4.34% (yoy) อยู่ที่ระดับ 126.22 และ NTP เกษตรกรปศุสัตว์เพิ่มขึ้น 2.07% (yoy) อยู่ที่ระดับ 101.24 ในขณะที่ NTP ชาวประมงเพิ่มขึ้น 1.7% (yoy) อยู่ที่ระดับ 105.74 และ NTP เกษตรกรพืชเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย 0.62% (yoy) อยู่ที่ระดับ 98.82 และหากพิจารณาเชิงพื้นที่ในช่วงเวลาเดียวกัน การเพิ่มขึ้นสูงสุดของ NTP อยู่ที่จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก เพิ่มขึ้น 9.84% (yoy) สู่ระดับ 141.34 ตามด้วยจังหวัดจัมบี เพิ่มขึ้น 6.45% (yoy) เป็นระดับ 135.08 และจังหวัดอาเจะห์เพิ่มขึ้น 6.19% (yoy) เป็นระดับ 107.46 นอกจากนี้ NTP ของจังหวัดชูลาเวสีตะวันตกลดลงมากที่สุดถึง 3.54% (yoy) อยู่ที่ระดับ 107.33 ตามด้วย NTP ของจังหวัดปาปัวตะวันตกลดลง 2.03% (yoy) อยู่ที่ระดับ 100.12 และจังหวัดนุซาเตงการาตะวันตกลดลง 1.35% (yoy) อยู่ที่ระดับ 105.7

แหล่งที่มา : Databoks ฉบับวันที่ 9 มกราคม 2566

กระทรวงเกษตรสนับสนุนต้นกล้ากาแฟแก่สถาบันการศึกษาในจังหวัดบังกาลีตุง จำนวน 10,713 ต้น

สำนักงานมาตรฐานอุปกรณ์การเกษตร กระทรวงเกษตร สนับสนุนต้นกล้ากาแฟ พันธุ์อะราบีกา จำนวน 10,713 ต้น ให้แก่สถาบันปอเนาะ Salafiyah Raudlatul Muta'allimin Al-Baisuny ตำบลเจลูตุง อำเภอบังกาลีตุง จังหวัดบังกาลีตุง โดยมีนายอำเภอบังกาลีตุง ผู้อำนวยการศูนย์การวิจัยและการพัฒนา เทคโนโลยีการเกษตร และประชาชนในพื้นที่ร่วมปลูกด้วย ซึ่งโครงการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ รัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่มุ่งส่งเสริมทักษะการทำเกษตร เพื่อให้สถาบันปอเนาะและนักเรียนได้เรียนรู้การปลูก กาแฟ และเป็นศูนย์เรียนรู้แก่ชาวบ้านในพื้นที่อีกด้วย โดยในปี 2566 จังหวัดบังกาลีตุงปลูกกาแฟไปแล้วบน พื้นที่กว่า 100 เฮกตาร์ คาดว่าจะช่วยสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่นักเรียนและประชาชนได้ในอนาคต

แหล่งที่มา : bangkatengahkab.go.id ฉบับวันที่ 11 มกราคม 2566

หน่วยงาน BULOG อุดหนุนข้าวชาวนาผ่านแผนการทางการค้า (Commercial Scheme)

พื้นที่ผลิตข้าวหลายแห่งเริ่มเก็บเกี่ยวครั้งแรกในต้นปี 2566 จากการเก็บเกี่ยวครั้งนี้หน่วยงานกำกับดูแลและควบคุมปริมาณและราคาข้าว (Bulog) เริ่มทำหน้าที่ในการดูดซับข้าว ระหว่างการเก็บเกี่ยวครั้งแรก Bulog อุดหนุนซื้อข้าวหรือธัญพืชจากชาวนาผ่านแผนทางการค้า (Commercial Scheme) ของรัฐบาล ซึ่งมีการตลาดหลากหลายรูปแบบ ทำให้หน่วยงาน Bulog สามารถรับซื้อข้าวในราคาใดแต่ต้องมีแหล่งอ้างอิงในการคำนวณราคาที่ชัดเจน ส่งผลให้ราคารับซื้อข้าวโดยหน่วยงาน Bulog แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค แต่ราคาซื้อนั้นจะไม่ได้แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากราคาที่รับซื้อก็ถูกกำหนดโดยราคาตลาดในแต่ละพื้นที่อีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม โครงการนี้เป็นการดำเนินการเพียงชั่วคราวจนกว่าภาวะเบียดเบียนด้วย การกำหนดราคาซื้อของรัฐบาล (HPP) สำหรับข้าวเปลือกและข้าวสารจะเสร็จสิ้น ขณะนี้รัฐบาลกำลังเตรียมการกำหนดราคาซื้อของรัฐบาล HPP สำหรับข้าวเปลือก (GKP) และข้าวสาร โดยภาวะเบียดเบียนดังกล่าวจะถูกใช้เป็นแหล่งอ้างอิงราคาของหน่วยงาน Bulog ในการจัดหาข้าวเปลือกและข้าวสารจากเกษตรกรนาข้าวในภายหลัง การกำหนดภาวะเบียดเบียน HPP นี้จะถูกควบคุมโดยข้อบังคับสำนักงานอาหารแห่งชาติ และหวังว่าภายในสิ้นเดือนนี้ จะมีการเผยแพร่ภาวะเบียดเบียนต่อไป

แหล่งที่มา : BULOG ฉบับวันที่ 12 มกราคม 2566

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ทั่วประเทศขาดทุน 3.2 ล้านล้านบาท

สมาคมผู้เลี้ยงสัตว์ปีกแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (KPUN) เปิดเผยว่าได้รับผลกระทบจากราคาจำหน่ายไก่สดที่ปรับตัวลดลงตั้งแต่ช่วงวันหยุดเทศกาลคริสต์มาสที่ผ่านมา (ปี 2565) ทั้งที่ราคาอาหารสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากราคาข้าวโพดสูงขึ้น (ปัจจุบันราคาข้าวโพดลดลงจาก 7,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เหลือต่ำกว่า 5,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม) ส่งผลให้ต้นทุนการเลี้ยงไก่จากเดิมอยู่ที่ 15,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เพิ่มขึ้นเป็น 19,500-21,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ในขณะที่รัฐบาลกำหนดให้จำหน่ายได้เพียง 21,000-23,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ดังนั้น นาย Alvin Antonio นายกสมาคม KPUN กล่าวว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อิสระทั่วประเทศประสบภาวะขาดทุนจากการเลี้ยงไก่ เฉลี่ยประมาณ 3,000-5,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม โดยในปี 2565 ผู้ประกอบการทั่วประเทศขาดทุนแล้วกว่า 3.2 ล้านล้านบาท (7,111 ล้านบาท)

นอกจากนี้ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อิสระได้ให้ความเห็นว่า บริษัทขนาดใหญ่ที่ขายไก่ไปยังตลาดท้องถิ่น เช่นเดียวกัน แต่ขายได้ในราคาที่สูงกว่า จนทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่อิสระในท้องถิ่นไม่สามารถแข่งขันได้เลย โดยบริษัทขนาดใหญ่ ได้แก่ PT Charoen Pokphand Indonesia Tbk, Japfa Comfeed Indonesia, PT Malindo Feedmill Tbk, PT Cheil Jedang Indonesia, PT New Hope Indonesia, PT Farmsco Feed และ PT Gold Coin Indonesia

แหล่งที่มา : CNN Indonesia ฉบับวันที่ 13 มกราคม 2566

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรสนับสนุนการทำเกษตรแบบบูรณาการในโบกอร์

เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2566 นายชะห์รูล ยาซีน ลิมโป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้เข้าร่วมพิธีแต่งตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัย Institut Pertanian Bogor (IPB) เมืองโบกอร์ และลงพื้นที่สำรวจและเยี่ยมชาวบ้าน ศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรประจำหมู่บ้าน ตำบลจิโอมัส เมืองโบกอร์ จังหวัดชวาตะวันตก ซึ่งกระทรวงเกษตรได้ดำเนินการส่งเสริมการทำเกษตรแบบบูรณาการ (Integrated Farming) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านอาหารหลัก และสร้างเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร ผ่านการส่งเสริมของศูนย์ฝึกอบรมการเกษตรประจำหมู่บ้าน (P4S) ดังกล่าว โดยส่วนใหญ่ชาวบ้านในเมืองใหญ่มิพื้นที่จำกัดจึงจำเป็นต้องทำการเกษตรแบบบูรณาการตามพื้นที่ที่มีอยู่และใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรการเกษตรยังมีโครงการเพิ่มทักษะของเกษตรกรทั่วประเทศ เพื่อสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงด้านการเกษตรในอนาคตอีกด้วย

แหล่งที่มา : www.pertanian.go.id ฉบับวันที่ 18 มกราคม 2566

ผลิตภัณฑ์ไหมจากชาวตะวันออกเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นที่นิยมอย่างมาก

ปกติคนส่วนใหญ่รู้จักผ้าไหมในลักษณะเนื้อผ้าที่นุ่มและเรียบ แต่ผ้าไหมที่ผลิตจากแบรนด์ Kupu Sutura ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก SMEs หมู่บ้านเซนตุล ปุโรวัตตาตี ปาซูรูวัน จังหวัดชวาตะวันออก มีลักษณะเนื้อผ้าที่ไม่นุ่มและไม่เรียบ แต่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ zero waste ทำให้ผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ Kupu Sutura เป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่คนรักผ้าไหม และมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา และยังได้รับเกียรติไปจัดแสดงในงาน Presidension G20 Indonesia ณ จังหวัดบาหลีอีกด้วย

ทางด้านนายอทัต หัวหน้ากลุ่มผู้ประกอบการเล่าว่า แบรนด์นี้ได้ใช้หนอนไหมสายพันธุ์ Samia cynthia ricini และให้อาหารเป็นใบละหุ่ง แต่หนอนไหมทั่วไปใช้ใบหม่อนเป็นอาหาร มีชาวบ้านเป็นสมาชิกใน SMEs กว่า 200 คน สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าไหมได้หลายชนิด ได้แก่ กระเป๋าสตรี กระเป๋าสตางค์ รองเท้าบูธ รองเท้าผ้าใบ และผ้าอโคพรีนท์ ข้อดีของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมชนิดนี้คือแข็งแรงและคงทน ยากต่อการติดไฟ คาดว่าจะสามารถสร้างรายได้ให้กลุ่มประมาณเดือนละ 20 ล้านบาท

แหล่งที่มา : www.pertanian.go.id ฉบับวันที่ 18 มกราคม 2566

อินโดนีเซียรับจดทะเบียน GI ข้าวไทย 2 รายการ เร่งดันส่งออก

เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2566 นายสินิตย์ เลิศไกร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่าล่าสุดกระทรวงกฎหมายและสิทธิมนุษยชน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประกาศรับจดทะเบียน GI ข้าวไทยเพิ่มอีก 2 รายการ ได้แก่ “ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง” และ “ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้” ต่อจากสินค้า “ผ้าไหมยกดอกลำพูน” ที่ได้รับจด GI ในอินโดนีเซียเมื่อปี พ.ศ. 2559 ช่วยขยายตลาดการส่งออกของไทยสร้างรายได้ให้เกษตรกรท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาพร้อมเดินทางนำผลิตภัณฑ์การจดทะเบียนสินค้า GI ซึ่งเป็น Soft Power ของไทยที่มีศักยภาพให้ได้รับความคุ้มครองในต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้า GI เกษตรและอาหาร เช่น ส้มโอทับทิมสยามปากพนังในจีน กาแฟดอยช้างและกาแฟดอยตุงในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการจดทะเบียนสินค้า GI ในต่างประเทศเป็นนโยบายสำคัญที่รัฐบาลมุ่งมั่นดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างโอกาสให้สินค้า GI ไทยได้รับความคุ้มครองในตลาดส่งออกสำคัญ พร้อมผลักดันมูลค่าการตลาดให้สูงขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาสินค้า GI ไทยได้รับการจดทะเบียนในต่างประเทศ รวม 8 รายการ ครอบคลุมกว่า 30 ประเทศ ทั้งสหภาพยุโรป อินเดีย อินโดนีเซีย กัมพูชา และเวียดนาม ได้แก่ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุง กาแฟดอยช้าง กาแฟดอยตุง เส้นไหมไทยพื้นบ้านอีสาน ผ้าไหมยกดอกลำพูน มะขามหวานเพชรบูรณ์ และลำไยอบแห้งเนื้อสีทองลำพูน

ด้านนายวุฒิไกร สิวีระพันธุ์ อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา กล่าวว่า ข้าวสังข์หยดเมืองพัทลุงมีลักษณะเด่นคือ เมล็ดข้าวเรียวยาวเล็ก อ่อนนุ่ม และมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ข้าวกล้องมีสีแดงจนถึงแดงเข้ม ข้าวสารมีสีขาวปนแดงหรือสีชมพู ในแต่ละปีมีปริมาณการผลิตมากกว่า 8,000 ตัน สร้างรายได้ให้เกษตรกรในท้องถิ่นกว่า 104 ล้านบาท ส่วนข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้มีลักษณะเด่นคือ เมล็ดข้าวยาวเรียวยาวและไม่มีหางข้าวเมื่อหุงสุกจะมีกลิ่นหอมและนุ่ม ปลูกในพื้นที่ 5 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ร้อยเอ็ด สุรินทร์ ศรีสะเกษ มหาสารคาม และยโสธร ในแต่ละปีมีปริมาณการผลิตกว่า 24,500 ตัน สร้างรายได้ให้เกษตรกรในท้องถิ่นกว่า 266 ล้านบาท ซึ่งอินโดนีเซียนับเป็นอีกหนึ่งตลาดส่งออกที่สำคัญ ที่จะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับข้าว GI ไทยทั้ง 2 รายการ และสร้างเม็ดเงินเข้าสู่ท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืนต่อไป

แหล่งที่มา : prachachat.net ฉบับวันที่ 19 มกราคม 2566

โครงการไฟฟ้าเพื่อการเกษตร

ตั้งแต่ปี 2564 การไฟฟ้าแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (PLN) ได้ริเริ่มโครงการไฟฟ้าเพื่อการเกษตร (Electrifying Agriculture: EA) โดยในปี 2565 มีผู้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการแล้วเพิ่มขึ้นจากปี 2564 คิดเป็น 36.23% ซึ่งโครงการ EA พยายามใช้นวัตกรรมทางด้านไฟฟ้ามาสนับสนุนธุรกิจการผลิต การเก็บรักษา การกระจายสินค้า และการตลาดของสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ปศุสัตว์และประมง ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายใต้พลังงานไฟฟ้า ซึ่งจะช่วยควบคุมหรือลดภาระของค่าใช้จ่ายในการดำเนินการธุรกิจ และยังสามารถสร้างสวัสดิภาพของบริษัทมากยิ่งขึ้น

PLN จังหวัดชวาตะวันตก รายงานว่า มีผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดประกอบด้วยภาคเกษตร จำนวน 3,658 คน ภาคปศุสัตว์ 6,846 คน ภาคพืชไร่ 590 คน และภาคประมง 1,857 คน โดยปริมาณไฟฟ้าที่จำหน่ายในโครงการ EA จนถึงเดือนธันวาคม 2565 จำนวน 61,449,450 kWh เพิ่มขึ้น 19.20% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2564

แหล่งที่มา : Pemda Provinsi Jawa Barat ฉบับวันที่ 25 มกราคม 2566

สำนักงานเกษตรและอาหารจังหวัดปาปัวตะวันตกสงสัยตรวจพบโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร

นิคซัน การูบาบา หัวหน้าฝ่ายปศุสัตว์ สำนักงานเกษตรและอาหาร อำเภอมานกวารี จังหวัดปาปัวตะวันตก กล่าวว่า ได้รับรายงานการต้องสงสัยการตรวจพบโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ในอำเภอมานกวารี โดยสุกรมีอาการหายใจลำบาก ไม่กินอาหาร อาเจียนอุณหภูมิสูง และมีการเสียชีวิตติดต่อกัน สันนิษฐานว่าเกิดจากการติดเชื้อไวรัส ASF แต่ยังไม่สามารถยืนยันได้เนื่องจากอยู่ระหว่างนำเลือดสุกรไปตรวจสอบในห้องปฏิบัติการ

อย่างไรก็ตาม สำนักงานเกษตรและอาหารได้ลงพื้นที่เพื่อให้คำปรึกษาในชุมชน และออกมาตรการเพื่อป้องกันไวรัสอหิวาต์สุกร (ASF) ได้แก่ เรียกร้องให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรอย่างระมัดระวัง รักษาความสะอาดของตัวสุกร คอก และอุปกรณ์ต่างๆ ทั้งนี้ เขตมานกวารีเคยได้รับผลกระทบจากไวรัส ASF เมื่อหลายปีก่อนด้วย

แหล่งที่มา : Tribun News ฉบับวันที่ 26 มกราคม 2566

กระทรวงเกษตรเร่งปรับปรุงสภาพดินให้พร้อมสำหรับทำเกษตรอินทรีย์ทั่วประเทศ

กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เร่งส่งเสริมการปรับปรุงสภาพดินให้เป็นดินอินทรีย์ทั่วประเทศ เพื่อฟื้นฟูสภาพดินให้มีคุณภาพและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรมากยิ่งขึ้น ผ่านการทำงานร่วมกับรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับเกษตรกรในหมู่บ้านที่ห่างไกล รวมถึงส่งเสริมให้เกษตรกรค่อยๆ ลดการใช้ปุ๋ยเคมี และหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์มากขึ้น

นายเดดี นูร์ซามซี เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการเกษตรและทรัพยากรการเกษตร (BPPSDMP) กล่าวในที่ประชุมแผนปฏิบัติการเกษตรปี 2566 ผ่านระบบ ZOOM ว่า เกษตรกรสามารถฟื้นฟูดินโดยการเพิ่มความสมบูรณ์ให้แก่ดิน การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และสารปรับปรุงดิน ประกอบกับความตั้งใจของเกษตรกรเอง ในส่วนของรัฐบาลก็ได้หาแนวทางและกระบวนการพัฒนาคุณภาพดินในประเทศให้อุดมสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มผลผลิตและเป็นการช่วยเหลือเกษตรกร ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายด้วย

แหล่งที่มา : suarakarya.id ฉบับวันที่ 27 มกราคม 2566

กระทรวงเกษตรส่งเสริมเกษตรกรโกนาเว ซูลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ ปลุกข้าวฟ่างเพิ่มขึ้น

นายชะห์รูล ยาซีน ลิมโป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรผลักดันให้เกษตรกรในอำเภอโกนาเวใต้ จังหวัดซูลาเวสีตะวันออกเฉียงใต้ พัฒนาการปลูกข้าวฟ่างในประเทศ เพื่อเพิ่มแหล่งรายได้ให้แก่ครัวเรือน ซึ่งกระทรวงเกษตร โดยสำนักงานมาตรฐานเครื่องมือเกษตรได้ให้ความช่วยเหลือในด้านสายพันธุ์ข้าวฟ่างหลายชนิด ได้แก่ สายพันธุ์ numbu, kawali, pahat, samurai-1, samurai-2, super-1, super-2, suri-4, Bioguma, และ Soper ปัจจุบันมีการปลูกข้าวฟ่างในจังหวัดนุซาเตงการาตะวันออก นุซาเตงการาตะวันตก ซวาตะวันออก ซวากลาง ลัมปุง และจังหวัดอื่นๆ จากการตรวจสอบพบว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวฟ่างไม่ค่อยประสบปัญหาในการเพาะปลูกมากนัก เนื่องจากข้าวฟ่างทนต่อสภาพภูมิอากาศร้อนหรือค่อนข้างแห้งแล้งต่างจากการปลูกข้าวและข้าวโพดที่ต้องดูแลอย่างดี

อย่างไรก็ตาม นายชิวันดีย์ อธิบดีกรมพืชเศรษฐกิจ กล่าวว่า รัฐบาลพยายามสนับสนุนเกษตรกรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ผ่านการให้คำแนะนำเกษตรกร รวมถึงการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งข้าวฟ่างสามารถนำไปแปรรูปเป็นแป้งสำหรับทำขนมหวาน รวมถึงใบและลำต้นสามารถนำไปเป็นอาหารสัตว์ และหากเป็นลำต้นสายพันธุ์ข้าวฟ่าง bioethanol สามารถแปรรูปเป็นน้ำตาลแดง น้ำตาลทราย และน้ำหวานอีกด้วย

แหล่งที่มา : republika.co.id ฉบับวันที่ 29 มกราคม 2566

กรมพืชสวนจัดการประชุมใหญ่ เพื่อวางแผนปฏิบัติการในการรักษาปริมาณหอมแดงและพริก

เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2566 Prof. Dr. (H.C.) K.H. Maruf Amin รองประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธานการประชุมสรุปและวางแผนปฏิบัติการของกรมพืชสวน กระทรวงเกษตร โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมพืชสวน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณและผู้ตรวจราชการ และคณะเข้าร่วมประชุมด้วย โดยที่ประชุมได้จัดทำแผนปฏิบัติงานของกรมพืชสวนปี 2566 ในปีนี้กระทรวงเกษตรเล็งเห็นความสำคัญต่อโครงการเพิ่มกำลังการผลิตอาหารสำหรับสินค้าเกษตรเพื่อควบคุมเงินเฟ้อ โดยเฉพาะหอมแดงและพริก ซึ่งมีเป้าหมายในการเพิ่มพื้นที่ปลูกพริก พื้นที่ปลูกหอมแดงทั่วประเทศ โดยการสนับสนุนต้นกล้าหอมแดงจำนวน 34 ล้านต้น และต้นกล้าพริกจำนวน 34 ล้านต้น ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวในพื้นที่บริเวณบ้านแก่ตัวแทนกลุ่มจำนวน 1,700 กลุ่ม และร่วมมือกับสมาคมพริกและหอมแดงในการบริหารจัดการห่วงโซ่และตลาดในแต่ละพื้นที่อีกด้วย

ในปี 2563 – 2567 กรมพืชสวนได้วางแผน 3 กลยุทธ์ในการพัฒนาพืชสวนในประเทศ ได้แก่ การพัฒนาหมู่บ้านพืชสวน การสร้างและส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมภาคพืชสวน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำพืชสวน โดยตั้งแต่ปี 2563 จนถึง 2565 กระทรวงเกษตรได้สร้างหมู่บ้านพืชสวนแล้วจำนวน 4,875 แห่ง ผู้ประกอบการ SME จำนวน 440 ราย/กลุ่ม และในปี 2565 กรมพืชสวนได้ใช้งบประมาณคิดเป็น 98.07% สูงที่สุดในรอบ 5 ปี แต่ก็ได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานเป็นที่พึงพอใจ บรรลุเป้าหมายการผลิตพืชสวนในปี 2565 ทั้งพืช ผัก สมุนไพร รวมถึงผลไม้ และไม้ดอกไม้ประดับมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 83.09% รวมถึงบรรลุเป้าหมายการส่งออกในปี 2565 อยู่ที่ 124.20% โดยในช่วงเดือนมกราคม-พฤศจิกายนในปี 2565 เพิ่มขึ้นคิดเป็น 6.25% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2564 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำระบบการประกันคุณภาพมาตรฐาน GAP และ GHP การรับรองผลิตภัณฑ์และการอำนวยความสะดวกการขึ้นทะเบียนพื้นที่ทำเกษตร ส่งผลให้การส่งออกมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นและสามารถขยายตลาดได้มากยิ่งขึ้น

แหล่งที่มา : hortikultura.pertanian.go.id ฉบับวันที่ 30 มกราคม 2566